

Sygn. akt I NSP 36/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie ze skargi G. T. i A. T.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego

w sprawie sygn. akt I NSP 95/18

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 kwietnia 2019 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący G. T., działając w imieniu własnym, jak również A. T., wniósł w dniu 28 marca 2019 r. osobiście skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie sygn. akt I NSP 98/18.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Dotyczy to także postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania sądowego (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 – dalej, jako: „u.s.n.p.s.”).

Zasada ta, zgodnie z art. 87¹ § 2 k.p.c., nie ma zastosowania w

postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Przymusowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny. Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem wypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne. Pismo procesowe złożone przez stronę osobiście podlega zwrotowi (art. 130 § 5 k.p.c.), a środek zaskarżenia – odrzuceniu.

Skarga na przewlekłość postępowania wniesiona przez stronę osobiście, ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 87¹ § 2 k.p.c., dotknięta jest brakiem nieusuwalnym. Powoduje to konieczność jej odrzucenia na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 u.s.n.p.s. bez wzywania do uzupełnienia tego braku.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.